

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 27. marca 2019*

„Odvolanie – Subvencie – Dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny – Konečné vyrovnávacie clo – Nariadenie (ES) č. 597/2009“

Vo veci C-237/17 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 8. mája 2017,

Canadian Solar Emea GmbH, so sídlom v Mníchove (Nemecko),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., so sídlom v Changshu (Čína),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., so sídlom v Luoyangu (Čína),

Csi Cells Co. Ltd, so sídlom v Suzhou (Čína),

Csi Solar Power Group Co. Ltd, predtým Csi Solar Power (Čína) Inc., so sídlom v Suzhou,

v zastúpení: J. Bourgeois a A. Willems, avocats, S. De Knop a M. Meulenbelt, advocaten,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci N. Tuominen, avocata,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland a N. Kuplewatzky, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda siedmej komory T. von Danwitz, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Jürimäe, C. Lycourgos (spravodajca), E. Juhász a C. Vajda,

generálny advokát: E. Tančev,

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd a Csi Solar Power Group Co. Ltd, predtým Csi Solar Power (China) Inc. (ďalej len „Csi Solar Power“) navrhujú zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 28. februára 2017, JingAo Solar a i./Rada (T-158/14, T-161/14 a T-163/14, neverejný, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:126), v rozsahu, v akom Všeobecný súd týmto rozsudkom zamietol ich žalobu o neplatnosť vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1239/2013 z 2. decembra 2013[,], ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštálického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 325, 2013, s. 66, ďalej len „sporné nariadenie“) v rozsahu, v akom sa toto nariadenie uplatňuje na odvolateľky.
- 2 Európska komisia vo svojom vzájomnom odvolaní navrhuje zrušenie napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom Všeobecný súd na zamietol námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla.

Právny rámec

- 3 Článok 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 188, 2009, s. 93, ďalej len „základné nariadenie“), stanovuje:

„Ak konečné zistenie skutkového stavu preukáže existenciu napadnutelných subvencií a nimi spôsobenú ujmu a záujmy Spoločenstva si vyžadujú intervenciu v súlade s článkom 31, Rada [Európskej únie] na návrh Komisie a po porade s poradným výborom uloží konečné vyrovnávacie clo.

Návrh sa považuje za prijatý, ak ho Rada nezamietne jednoduchou väčšinou do jedného mesiaca po jeho predložení Komisiou.

...“

- 4 Článok 1 sporného nariadenia ukladá konečné kompenzačné clo vo výške 6,4 % uplatniteľné na čínske spoločnosti, ktoré, ako odvolateľky, neboli vybrané do vzorky, ale spolupracovali pri prešetrovaní a ktoré sú zapísané do prílohy tohto nariadenia.
- 5 Za predpokladu, že sú splnené určené podmienky, článok 2 uvedeného nariadenia v podstate stanovuje, že dovoz prihlásený na prepustenie do voľného obehu pri výrobkoch spadajúcich v súčasnosti pod číselný znak KN ex 8541 40 90 (kódy TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 a 8541 40 90 39), fakturovaný spoločnosťami, od ktorých Komisia prijala záväzky a ktorých názvy sú uvedené v prílohe k vykonávaciemu rozhodnutiu Komisie 2013/707/EÚ zo 4. decembra 2013, ktorým sa potvrdzuje prijatie záväzku ponúknutého v súvislosti s antidumpingovým konaním a antisubvenčným konaním, ktoré sa týkajú dovozu fotovoltaických modulov na báze kryštálického

kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky na obdobie uplatňovania konečných opatrení (Ú. v. EÚ L 325, 2013, s. 214), sa oslobodzuje od antisubvenčného cla uloženého podľa článku 1 tohto istého nariadenia.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 6 Odvolateľky sú zaradené do skupiny Canadian Solar. Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power sú vyvážajúci výrobcovia článkov a fotovoltických modulov na báze kryštalickeho kremíka. Canadian Solar EMEA je prezentovaná ako ich pridružený dovozca so sídlom v Európskej únii.
- 7 Dňa 6. septembra 2012 Komisia uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu fotovoltických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 269, 2012, s. 5).
- 8 Dňa 8. novembra 2012 Komisia zároveň uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o začatí antisubvenčného konania týkajúceho sa dovozu fotovoltických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 340, 2012, s. 13).
- 9 Skupina Canadian Solar v rámci tohto konania spolupracovala.
- 10 Dňa 23. novembra 2012 odvolateľky podali žiadosť, aby boli vybrané do vzorky na základe článku 27 základného nariadenia. Tejto žiadosti sa však nevyhovelo.
- 11 Dňa 1. marca 2013 Komisia prijala nariadenie (EÚ) č. 182/2013, ktorým sa zavádza registrácia dovozov fotovoltických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) pochádzajúcich alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 61, 2013, s. 2).
- 12 Dňa 4. júna 2013 Komisia prijala nariadenie (EÚ) č. 513/2013, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz fotovoltických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky a ktorým sa mení nariadenie č. 182/2013 (Ú. v. EÚ L 152, 2013, s. 5, ďalej len „dočasné nariadenie“).
- 13 Dňa 2. augusta 2013 Komisia prijala rozhodnutie 2013/423/EÚ, ktorým sa prijíma záväzok ponúknutý v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu fotovoltických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 209, 2013, s. 26), skupinou spolupracujúcich čínskych vyvážajúcich výrobcov vymenovaných v prílohe tohto rozhodnutia, medzi ktorých patrí Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power po dohode s čínskou obchodnou komorou pre dovoz a vývoz strojov a elektronických výrobkov (ďalej len „CCCME“).
- 14 V ten istý deň Komisia prijala nariadenie (EÚ) č. 748/2013, ktorým sa mení nariadenie č. 513/2013 (Ú. v. EÚ L 209, 2013, s. 1), s cieľom zohľadniť rozhodnutie 2013/423. Článok 6 nariadenia č. 513/2013, zmenený nariadením č. 748/2013, stanovuje v podstate za predpokladu splnenia určitých podmienok okrem iného, že dovoz prihlásený na prepustenie do voľného obehu pri niektorých výrobkoch stanovených v tomto nariadení a fakturovaný spoločnosťami, od ktorých Komisia prijala záväzky a ktorých názvy sú uvedené v rozhodnutí 2013/423, sa oslobodzuje od dočasného antidumpingového cla uloženého podľa článku 1 uvedeného nariadenia.

- 15 Dňa 27. augusta 2013 Komisia oznámila podstatné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých mala v úmysle navrhnúť uloženie antidumpingového cla na dovoz modulov a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny.
- 16 Vyvážajúci výrobcovia spolu s CCCME preložili po oznámení konečných informácií týkajúcich sa antidumpingových a antisubvenčných konaní oznámenie o zmene svojej pôvodnej ponuky záväzku. Komisia znenie záväzku prijala s cieľom odstrániť zároveň škodlivé účinky subvencovaných dovozov. Okrem toho o účasť na tomto záväzku žiadal určitý počet ďalších vyvážajúcich vývozcov.
- 17 Dňa 2. decembra 2013 Rada prijala sporné nariadenie. V ten istý deň Rada taktiež prijala vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1238/2013[,], ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 325, 2013, s. 1).
- 18 Dňa 4. decembra 2013 Komisia prijala vykonávacie rozhodnutie 2013/707, ktorým prijala zmenený záväzok ponúknutý vyvážajúcimi výrobcami vymenovanými v jeho prílohe, spolu s CCCME v súvislosti s antidumpingovým a antisubvenčným konaním, ktoré sa týkajú dovozu fotovoltaických modulov na báze kryštalického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Číne alebo odosielaných z Číny na obdobie uplatňovania konečných opatrení.
- 19 Po podaní žaloby o neplatnosť vo veci, v ktorej bol vydaný napadnutý rozsudok, Komisia prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/866 zo 4. júna 2015, ktorým sa v prípade troch vyvážajúcich výrobcov odvoláva prijatie záväzku podľa vykonávacieho rozhodnutia 2013/707 (Ú. v. EÚ L 139, 2015, s. 30). Podľa článku 1 tohto vykonávacieho nariadenia sa prijatie záväzku okrem iného vo vzťahu k spoločnostiam Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. a Csi Solar Power odvolalo. Uvedené vykonávacie nariadenie nadobudlo účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*, konkrétne 6. júna 2015.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 20 Odvolateľky na podporu svojej žaloby uviedli tri žalobné dôvody, z ktorých prvý bol založený na porušení článku 10 ods. 12 a 13 základného nariadenia, druhý na porušení článku 1 a 27 tohto nariadenia a tretí na porušení článku 2 písm. c) uvedeného nariadenia.
- 21 Všeobecný súd najprv zamietol námietku neprípustnosti uplatnenú Radou a Komisiou, pričom okrem iného dospel k záveru, že prijatie ponuky záväzku nemá vplyv ani na prípustnosť žaloby podanej proti aktu, ktorým sa ukladá vyrovnávacie clo, ani na posúdenie žalobných dôvodov uplatňovaných na podporu tejto žaloby, a že záujem odvolateľiek na zrušení sporného nariadenia trvá.
- 22 Všeobecný súd následne skúmal žalobné dôvody uplatnené odvolateľkami na podporu ich žaloby. Všeobecný súd zamietol dva prvé žalobné dôvody ako neprípustné a tretí žalobný dôvod ako nedôvodný. Všeobecný súd preto zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

- 23 Odvolateľky vo svojom odvolaní navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,

- vyhovel návrhu podanému v prvostupňovom konaní a zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týka odvolateliiek,
  - uložil žalovanej v prvostupňovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania odvolateliiek a povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania v prvostupňovom aj odvolacom konaní,
  - uložil všetkým ďalším účastníkom odvolacieho konania povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, alebo subsidiárne,
  - zrušil napadnutý rozsudok,
  - vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné rozhodnutie,
  - rozhodol, že o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania sa rozhodne v konečnom rozsudku Všeobecného súdu, a
  - uložil všetkým ďalším účastníkom konania povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.
- 24 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania aj trovy konania pred Všeobecným súdom.
- 25 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.
- 26 Vo svojom vzájomnom odvolaní Komisia, ktorú podporuje Rada, navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
  - vyhlásil žalobu v konaní na prvom stupni za neprípustnú, alebo
  - subsidiárne vyhlásil žalobu v konaní na prvom stupni za bezpredmetnú, alebo
  - subsidiárne v druhom rade vyhlásil žalobu v konaní na prvom stupni za nedôvodnú a zmenil výklad príčinnej súvislosti v zmysle článku 8 základného nariadenia, ktorý podal Všeobecný súd v rámci tretieho žalobného dôvodu v prvom stupni, a
  - uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.
- 27 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:
- zamietol vzájomné odvolanie v celom rozsahu,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania odvolateliiek a znášať svoje vlastné trovy konania v prvostupňovom aj odvolacom konaní a
  - uložil Rade povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

O vzájomnom odvolaní

- 28 Vzájomné odvolanie podané Komisiou má v prvom rade za cieľ spochybníť prípustnosť žaloby na prvom stupni, čo predstavuje predbežnú otázku vo vzťahu k meritórnym otázkam položeným v hlavnom odvolaní. Ako prvé je teda potrebné skúmať toto vzájomné odvolanie.
- 29 Na podporu svojho vzájomného odvolania Komisia, ktorú podporuje Rada, uvádza dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod uplatnený v prvom rade je založený na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že sa Všeobecný súd domnieval, že sporné nariadenie mohlo mať samo osebe právne následky pre odvolateľky. Druhý odvolací dôvod uplatnený subsidiárne je založený na nedostatku odôvodnenia a na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že Všeobecný súd rozhodol, že záujem odvolateľiek na zrušení sporného nariadenia k dátumu vyhlásenia napadnutého rozsudku naďalej trval.

O prvom odvolacom dôvode vzájomného odvolania

Argumentácia účastníkov konania

- 30 Prvý odvolací dôvod vzájomného odvolania, ktorý je uplatnený v prvom rade, pozostáva z dvoch častí.
- 31 V prvej časti tohto odvolacieho dôvodu, ktorá sa týka bodov 38 až 44 napadnutého rozsudku, Komisia tvrdí, že Všeobecný súd dostatočne neodôvodnil svoj záver, podľa ktorého má na právne postavenie odvolateľiek vplyv sporné nariadenie, a nie vykonávacie rozhodnutie 2013/707, a že Všeobecný súd uvedením tohto záveru v každom prípade porušil všeobecnú zásadu práva Únie týkajúcu sa inštitucionálnej rovnováhy, ako aj článkov 13 a 14 základného nariadenia.
- 32 Komisia sa po prvé domnieva, že záver Všeobecného súdu, podľa ktorého je potrebné požadovať zrušenie sporného nariadenia ako primeraný prostriedok na spochybnenie záverov o existencii subvencovania, ujmy a príčinnej súvislosti, vôbec nezohľadňuje skutočnosť, že odvolateľky mali napadnúť vykonávacie rozhodnutie 2013/707, ak ich cieľom bolo spochybníť takéto závery. Posúdenia Všeobecného súdu pritom podporujú len záver, podľa ktorého mohla byť žaloba podaná buď proti spornému nariadeniu, alebo proti vykonávaciemu rozhodnutiu 2013/707. Z toho vyplýva nedostatok odôvodnenia, keďže z napadnutého rozsudku nemožno vyvodíť dôvod, pre ktorý je sporné nariadenie nevyhnutne a dokonca obvykle aktom, ktorý sa má napadnúť, a nie vykonávacie rozhodnutie 2013/707, z ktorého v skutočnosti vyplývajú práva a/alebo povinnosti pre dotknutého dovozcu.
- 33 Po druhé sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že žaloba má byť podaná proti spornému nariadeniu, a nie proti vykonávaciemu rozhodnutiu 2013/707, porušil všeobecnú zásadu inštitucionálnej rovnováhy, ako aj rozdelenie právomocí medzi Radou a Komisiou, ako je stanovené v článkoch 13 a 14 základného nariadenia. Zo záveru Všeobecného súdu totiž vyplýva, že toto vykonávacie rozhodnutie samo osebe nepostačuje, ale musí byť potvrdené nezávislými právami a povinnosťami zavedenými Radou prijatím sporného nariadenia.
- 34 Komisia navyše uvádza, že tieto nesprávne právne posúdenia nemožno napraviť záverom uvedeným v bode 39 napadnutého rozsudku, podľa ktorého súdy Únie „implicitne, ale nevyhnutne“ potvrdili prípustnosť žaloby proti nariadeniam, ktorými sa ukladajú konečné clá, podaným dotknutými stranami, ktorých záväzok bol prijatý. Touto otázkou sa jednak v judikatúre citovanej v tomto bode jednoducho nezaoberalo a jednak by táto posledná uvedená judikatúra bola v priamom rozpore s rozsudkom z 29. marca 1979, NTN Toyo Bearing a i./Rada (113/77, EU:C:1979:91).

- 35 V druhej časti prvého odvolacieho dôvodu vzájomného odvolania Komisia tvrdí, že prijatie záväzku predstavuje kladný akt, ktorého prijatie požadovali odvolateľky a ktoré nemá vplyv na ich právne postavenie. Opačný záver Všeobecného súdu v bode 43 napadnutého rozsudku preukazuje, aj za predpokladu, že je správny, len záujem na návrhu na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia 2013/707, ale nie záujem na zrušení sporného nariadenia. Tento bod 43 napadnutého rozsudku obsahuje dve nesprávne právne posúdenia.
- 36 Po prvé uvedený bod 43 nie je žiadnym odôvodnením, ktoré by vysvetľovalo, prečo by bolo prijatie záväzku Komisiou odlišné od rozhodnutia Komisie, ktorým sa vyhlasuje fúzia, ktorá jej bola oznámená, za zlučiteľnú s vnútorným trhom, od vyhlásenia Komisie, že dohoda nie je v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ, alebo od rozhodnutia, ktorým sa oznámená štátna pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom.
- 37 Po druhé Komisia tvrdí, že článok 13 základného nariadenia nestanovuje prijatie samostatného aktu, ak Komisia ukončila svoje prešetrovanie subvencovania a ujmy. Zo záveru Všeobecného súdu pritom vyplýva, že spoločnosť ponúkajúca záväzok má povinnosť vopred napadnúť rozhodnutie o prijatí záväzku ešte predtým, ako bude antisubvenčné prešetrovanie o niekoľko mesiacov neskôr ukončené.
- 38 Komisia pre úplnosť uvádza, že bod 44 napadnutého rozsudku obsahuje dve nesprávne právne posúdenia. Na jednej strane tvrdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého sporné nariadenie zmenilo právne postavenie odvolateľiek, pokiaľ ide o „vyrovnávacie clá na výrobky, na ktoré sa nevzťahuje záväzok“, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia viazaného na výklad ponuky záväzku alebo na skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, ak mala byť táto ponuka považovaná za „skutkovú okolnosť“. Podľa Komisie nemali odvolateľky totiž právo predávať dotknutý výrobok inak ako v súlade s ustanoveniami záväzku, ako jasne a jednoznačne vyplýva z textu ponuky záväzku. Clá teda mali byť uložené len na výrobky presahujúce ročnú úroveň, a nie na „výrobky, na ktoré sa nevzťahuje záväzok“.
- 39 Na druhej strane, keďže clá na „výrobky... presahujúce ročnú úroveň“ už boli zahrnuté do ponuky záväzku, nejde teda o nové clo alebo novú povinnosť, ktoré vyplývajú zo sporného nariadenia.
- 40 Odvolateľky sa domnievajú, že prvý odvolací dôvod vzájomného odvolania treba zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 41 Vo svojom prvom odvolacom dôvode vzájomného odvolania Komisia v podstate tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 38 až 44 napadnutého rozsudku dopustil neprávneho právneho posúdenia tým, že sa domnieval, že sporné nariadenie mohlo mať samo osebe právne následky pre odvolateľky.
- 42 Prvá časť tohto odvolacieho dôvodu je v podstate založená na skutočnosti, že Všeobecný súd dostatočne neodôvodnil svoj záver, podľa ktorého má na právne postavenie odvolateľiek vplyv sporné nariadenie, a nie vykonávacie rozhodnutie 2013/707, ktorým Komisia prijala záväzok ponúknutý vyvážajúcimi výrobcami uvedenými v jeho prílohe, medzi ktorými sú uvedení vyvážajúci výrobcovia skupiny Canadian Solar, a na skutočnosti, že Všeobecný súd tým, že dospel k tomuto záveru, porušil zásadu inštitucionálnej rovnováhy.
- 43 V prvom rade treba uviesť, že na rozdiel od tvrdení Komisie v bodoch 38 až 44 napadnutého rozsudku Všeobecný súd netvrdí, že napadnutým aktom má byť nevyhnutne a dokonca obvykle sporné nariadenie, ani že žaloba o neplatnosť mala byť podaná proti tomuto nariadeniu, a nie proti vykonávaciemu rozhodnutiu 2013/707. Treba teda konštatovať, že tvrdenie Komisie vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. Za týchto podmienok nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že neodôvodnil niečo, čo netvrdil.

- 44 V druhom rade treba na jednej strane konštatovať, že ak by mal byť postoj Komisie prijatý, bránilo by to podnikom, ktorých záväzok minimálnej dovoznej ceny (ďalej len „MDC“) bol prijatý Komisiou, aby napadli nariadenie, ktorým im bolo uložené konečné vyrovnávacie clo. Ako pritom uviedol Všeobecný súd v bode 39 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd ani Súdny dvor vo svojich rozsudkoch citovaných v tomto bode nerozhodli, že žaloba o neplatnosť podaná podnikom proti nariadeniu, ktorým sa im ukladajú konečné antidumpingové clá, je neprípustná, z dôvodu, že Komisia prijala záväzok MDC ponúknutý týmto podnikom.
- 45 Na druhej strane treba uviesť, že sporné nariadenie má nevyhnutne vplyv na právne postavenie odvolateľiek, keďže, ak by bolo takéto nariadenie zrušené, ponuka záväzku by bola bezpredmetná. Všeobecný súd pritom práve toto uviedol v bode 42 napadnutého rozsudku.
- 46 Okrem toho treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 41 a 42 napadnutého rozsudku, na odvolateľky sa budú ďalej vzťahovať vyrovnávacie clá stanovené v spornom nariadení v súlade s jeho článkami 1 a 2, pokiaľ ide o dovozy, ktoré presahujú ročnú úroveň stanovenú v záväzku MDC.
- 47 V tomto kontexte Komisia nemôže oprávnene tvrdiť, že Všeobecný súd porušil zásadu inštitucionálnej rovnováhy. Naopak, postoj Komisie, podľa ktorého mali odvolateľky napadnúť vykonávacie rozhodnutie 2013/707, ak bolo ich cieľom spochybníť závery týkajúce sa existencie subvencovania, by mohol byť prijatý len vtedy, ak by Rada mala povinnosť, po tom, ako Komisia prijala záväzok MDC ponúknutý podnikom, prijať nariadenie, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie opatrenia. Právomoc Rady v tejto súvislosti pritom nie je presne vymedzenou právomocou, ako vyplýva z článku 15 ods. 1 základného nariadenia, podľa ktorého Rada návrh Komisie prijme, ak nerozhodne o jeho zamietnutí.
- 48 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že úloha Komisie sa začleňuje do rámca rozhodovacieho procesu Rady. Ako vyplýva z ustanovení základného nariadenia, Komisia je poverená viesť prešetrovania a na ich základe rozhodnúť o ukončení konania alebo, naopak, o pokračovaní v konaní prijatím dočasných opatrení a navrhnutím prijatia konečných opatrení Rade. Konečné rozhodnutie však prináleží prijatť Rade (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. marca 1990, *Nashua Corporation a i./Komisia a Rada*, C-133/87 a C-150/87, EU:C:1990:115, bod 8).
- 49 Prvú časť prvého odvolacieho dôvodu vzájomného odvolania treba preto zamietnuť.
- 50 Pokiaľ ide o druhú časť tohto prvého odvolacieho dôvodu, podľa ktorého prijatie záväzku MDC predstavuje kladný akt pre odvolateľky, ktorý nemá vplyv na ich právne postavenie na rozdiel od toho, čo vyplýva z bodu 43 napadnutého rozsudku, stačí uviesť, že táto otázka nie je relevantná, keďže aktom, ktorého sa týka žaloba o neplatnosť, o ktorej Všeobecný súd rozhodol, že je prípustná, je sporné nariadenie, a nie vykonávacie rozhodnutie 2013/707, ktorým Komisia tento záväzok prijala.
- 51 Pokiaľ ide o dve nesprávne právne posúdenia, ktorými je postihnutý bod 44 napadnutého rozsudku, ktorý Komisia uvádza len z dôvodu úplnosti, aj keby boli preukázané, nemôžu vzhľadom na to, čo vyplýva z bodov 41 až 48 tohto rozsudku, mať žiadny vplyv na platnosť záveru Všeobecného súdu, podľa ktorého námietka neprípustnosti uplatnená Radou a Komisiou má byť zamietnutá z dôvodu, že sporné nariadenie má vplyv na právne postavenie odvolateľiek.
- 52 Treba dodať, že Súdny dvor už rozhodol, že normotvorca Únie prijatím tohto nariadenia zaviedol opatrenia na ochranu obchodu predstavujúce jeden celok alebo jeden „balík“, ktorými sa má dosiahnuť spoločný výsledok, a to odstránenie škodlivých účinkov čínskeho subvencovania, týkajúceho sa dotknutých výrobkov, pre výrobné odvetvie Únie, pri zachovaní záujmov tohto výrobného odvetvia a že článok 2 uvedeného nariadenia nemožno oddeliť od ostatných ustanovení tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2017, *SolarWorld/Rada*, C-205/16 P, EU:C:2017:840, body 46 a 57).
- 53 Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod vzájomného odvolania treba zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode vzájomného odvolania

Argumentácia účastníkov konania

- 54 V druhom odvolacom dôvode vzájomného odvolania uplatneného subsidiárne Komisia, ktorú podporuje Rada, tvrdí, že aj keby sa Všeobecný súd v bode 44 napadnutého rozsudku oprávnene domnieval, že sporné nariadenie zmenilo právne postavenie odvolateľiek z dôvodu, že len podľa tohto nariadenia mali odvolateľky zaplatiť predmetné clá zo solárnych panelov nad rámec ročného objemu, stala sa žaloba o neplatnosť na Všeobecnom súde bezpredmetnou dňom nadobudnutia účinnosti vykonávacieho nariadenia 2015/866, ktorým bolo prijatie záväzku ponúknutého odvolateľkami odvolané.
- 55 Komisia konštatuje, že ročná úroveň dovozu dotknutého výrobku stanovená v prijatí ponuky záväzku odvolateľiek nebola pred nadobudnutím účinnosti tohto vykonávacieho nariadenia nikdy dosiahnutá. Ďalej, aj keby odvolateľky vyvodili záujem na konaní z ustanovenia záväzku, ktoré stanovovalo platbu cla za výrobky dovezené nad rámec tejto ročnej úrovne, tento záujem v každom prípade prestal existovať k dátumu nadobudnutia účinnosti uvedeného vykonávacieho nariadenia, čo viedlo k záveru, že žaloba o neplatnosť sa stala k tomuto dátumu bezpredmetnou. V tejto súvislosti Všeobecný súd neodpovedal na takéto tvrdenie, ktoré Komisia uviedla na pojednávaní pred Všeobecným súdom.
- 56 Komisia dodáva, že aj za predpokladu, že by Všeobecný súd odpovedal na toto tvrdenie v bode 44 napadnutého rozsudku, jeho odpoveď sa netýka otázky položenej Komisiou. Právne následky prijatia záväzku odvolateľiek už totiž nemohli poskytovať odvolateľkám legitímny záujem na konaní práve preto, že Komisia odvolala prijatie záväzku odvolateľiek z dôvodu jeho nedodržania.
- 57 Odvolateľky sa domnievajú, že tento odvolací dôvod má byť zamietnutý, keďže je nezrozumiteľný a v každom prípade neúčinný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 58 Treba uviesť, že zamietnutie prvého odvolacieho dôvodu vzájomného odvolania vedie k zamietnutiu jeho druhého odvolacieho dôvodu. Z posúdenia, ktoré viedlo k zamietnutiu tohto prvého odvolacieho dôvodu, totiž vyplýva, že sporné nariadenie má dôsledky na právne postavenie odvolateľiek bez ohľadu na existenciu vykonávacieho rozhodnutia 2013/707.
- 59 Okolnosť, že vykonávacím nariadením 2015/866 bolo odvolané prijatie záväzku ponúknutého odvolateľkami, ktoré stanovilo uvedené vykonávacie rozhodnutie 2013/707, napriek tomu, že ročná úroveň dovozu dotknutého výrobku stanovená v tomto záväzku nebola nikdy dosiahnutá, nemôže mať žiadny vplyv na zistenie, že sporné nariadenie má vplyv na právne postavenie odvolateľiek a že v dôsledku toho boli tieto odvolateľky oprávnené podať na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť proti tomuto poslednému uvedenému nariadeniu.
- 60 Druhý odvolací dôvod vzájomného odvolania treba preto zamietnuť.
- 61 Pokiaľ ide o návrh Komisie, predložený subsidiárne v druhom rade, vyhlásiť žalobu v konaní na prvom stupni za nedôvodnú a zmeniť výklad príčinnej súvislosti v zmysle článku 8 základného nariadenia, ktorý podal Všeobecný súd v rámci tretieho žalobného dôvodu v prvom stupni, treba tento návrh zamietnuť ako neprípustný, keďže nie je podložený žiadnym právnym tvrdením.
- 62 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba vzájomné odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

O odvolaní

- 63 Na podporu svojho odvolania uvádzajú odvolateľky jediný odvolací dôvod, založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil v bodoch 61 až 71 napadnutého rozsudku, keď požadoval, aby odvolateľky preukázali svoj záujem na uvedení prvého a druhého žalobného dôvodu ich žaloby o neplatnosť a v každom prípade na nesprávnom posúdení pri právnej kvalifikácii skutkového stavu, keďže odvolateľky majú takýto záujem.

Argumentácia účastníkov konania

- 64 Odvolateľky v prvom rade tvrdia, že Všeobecný súd sa tým, že na možnosť uviesť samostatné žalobné dôvody analogicky uplatnil judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej mal každý žalobca povinnosť preukázať, že má záujem na konaní, konkrétne záujem na zrušení napadnutého aktu, dopustil nesprávneho právneho posúdenia zo štyroch dôvodov.
- 65 Po prvé posúdenie Všeobecného súdu je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, ktorá ukladá odvolateľkám povinnosť preukázať len záujem na zrušení napadnutého aktu.
- 66 Všeobecný súd okrem toho neodlíšil prvý a druhý žalobný dôvod žaloby o neplatnosť od situácií, v ktorých je žalobný dôvod neprípustný, keďže žalobca nie je aktívne legitimovaný na uplatnenie tohto žalobného dôvodu. Takéto situácie, uvedené v judikatúre Súdneho dvora, sa týkajú jednak prípadu, keď sa žalobný dôvod netýka žalobcu, ale všeobecného záujmu alebo záujmov práva, a jednak prípadu, keď sa žalobný dôvod týka pravidiel, ktoré, rovnako ako rokovací poriadok inštitúcie, nie sú určené na zabezpečenie ochrany jednotlivcov. Prvý a druhý žalobný dôvod žaloby o neplatnosť sa pritom netýkali tohto druhu situácií a Všeobecný súd netvrdil, že by tomu tak bolo.
- 67 Po druhé odvolateľky uplatňujú porušenie ich práva na obhajobu z dôvodu, že im Všeobecný súd neumožnil uplatniť žalobné dôvody, ktoré považovali za relevantné, v rozpore s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 68 Po tretie odvolateľky sa domnievajú, že aj keby sa malo pripustiť, že mali povinnosť preukázať svoj záujem na uplatnení prvého a druhého žalobného dôvodu žaloby o neplatnosť, záver Všeobecného súdu, podľa ktorého sú tieto žalobné dôvody neprípustné, porušuje ich právo na účinný prostriedok nápravy zakotvený v článku 47 Charty. Odvolateľky mali totiž podať žalobu o neplatnosť v lehote stanovenej v článku 263 šiesteho odseku ZFEÚ, aby zabránili premlčaniu svojich práv, keďže v opačnom prípade by im z hľadiska judikatúry vyplývajúcej z rozsudku z 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), hrozilo, že budú zbavené možnosti spochybniť platnosť sporného nariadenia pred súdom členského štátu v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 69 V tejto súvislosti odvolateľky pripomínajú, že podľa Všeobecného súdu je ich záujem na uplatnení prvých dvoch žalobných dôvodov žaloby o neplatnosť hypotetický, čo znamená, že ak by ich záujem na uplatnení týchto dôvodov vznikol po uplynutí lehoty dvoch mesiacov stanovenej v článku 263 šiesteho odseku ZFEÚ, stratili by možnosť obrátiť sa na súd. Takáto situácia sa zdá byť o to viac problematická, že jedna z odvolateľiek, konkrétne dovážajúca spoločnosť Canadian Solar EMEA, by mohla kedykoľvek spochybniť platnosť sporného nariadenia pred vnútroštátnym súdom, ak by nebola viazaná na ostatné odvolateľky, ktoré sú vyvážajúcimi spoločnosťami.
- 70 Po štvrté odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd porušil ich právo byť vypočutý z dôvodu, že otázka prípustnosti prvých dvoch žalobných dôvodov žaloby o neplatnosť nebola v plnom rozsahu prejednaná pred Všeobecným súdom. Túto otázku totiž Rada a Komisia nepredložili počas písomnej časti konania, ani sa ňou v plnom rozsahu nezaoberalo počas pojednávania pred Všeobecným súdom, čo

odvolateľkám bránilo preukázať, že vyrábali a vyvážali do Únie a dovážali do Únie moduly s pôvodom v tretích krajinách, ale odosielené z Číny, a dovážali do Únie moduly s pôvodom v Číne, ale odosielené z tretích krajín.

- 71 V druhom rade sa odvolateľky domnievajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia pri právnej kvalifikácii skutkového stavu, keď v bodoch 66 až 70 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že nemali záujem na uplatnení prvého a druhého žalobného dôvodu žaloby o neplatnosť.
- 72 Na jednej strane z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že odvolateľky mali záujem konať, aby sa zabránilo tomu, aby sa inštitúcie opätovne dopustili pochybení založených na nesprávnom výklade ustanovení základného nariadenia, k čomu došlo v prejednávanej veci, keďže Komisia prijala nové nariadenie, konkrétne vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/366 z 1. marca 2017, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 18 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz fotovoltaických modulov na báze kryštalickeho kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielených z Čínskej ľudovej republiky a ktorým sa ukončuje čiastočne priebežné revízne prešetrovanie podľa článku 19 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/1037 (Ú. v. EÚ L 56, 2017, s. 1), ktorým sa predlžuje platnosť sporného nariadenia o ďalších osemnásť mesiacov a v ktorom sa vyskytujú tie isté chyby.
- 73 Na druhej strane žalobné dôvody uplatnené odvolateľkami sa týkali rozsahu antisubvenčného prešetrovania, ktoré malo následne dopad na subvencovanie, ujmu, príčinnú súvislosť a posúdenie záujmu Únie, ktoré viedli Radu k prijatiu sporného nariadenia.
- 74 Rada a Komisia navrhujú, aby bol prvý odvolací dôvod zamietnutý ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný a v každom prípade ako v celom rozsahu nedôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

- 75 Všeobecný súd v prvom rade správne pripomenul v bode 61 napadnutého rozsudku, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou prípustná len v rozsahu, v akom má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že samotné zrušenie aktu musí byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba musí byť spôsobilá svojím výsledkom priniesť prospech pre toho účastníka konania, ktorý ju podal. Dôkaz takého záujmu, ktorý sa posudzuje ku dňu podania žaloby a ktorý predstavuje podstatnú a prvú podmienku každého návrhu na začatie konania, musí predložiť žalobca (rozsudok z 18. októbra 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Rada, C-100/17 P, EU:C:2018:842, bod 37).
- 76 Ako uviedol aj Všeobecný súd v bodoch 62 a 63 napadnutého rozsudku, záujem odvolateľky na konaní musí existovať a byť skutočný. Nemôže sa týkať budúcej a hypotetickej situácie. Tento záujem musí vzhľadom na predmet žaloby existovať v okamihu jej podania, inak je neprípustná, a musí pretrvávať až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, v opačnom prípade musí byť konanie zastavené (rozsudok zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, body 56 a 57, ako aj citovaná judikatúra). Súd, ktorý vo veci koná, môže *ex officio* a v akomkoľvek štádiu konania preskúmať, či z dôvodu skutočnosti, ktorá nastala až po podaní návrhu na začatie konania, zanikol záujem účastníka konania na zotrvaní na jeho návrhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Rada, C-100/17 P, EU:C:2018:842, bod 38).
- 77 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Všeobecný súd neprávom požadoval od odvolateľiek, aby preukázali záujem na uplatnení prvého a druhého žalobného dôvodu ich žaloby o neplatnosť, treba po prvé pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že žalobný dôvod je neprípustný z dôvodu nedostatku právneho záujmu na konaní, pokiaľ aj za predpokladu, že by bol dôvodný, zrušenie napadnutého aktu

na základe tohto žalobného dôvodu nemohlo poskytnúť odvolateľke zadostučinenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júna 2011, Evropaïki Dynamiki/ECB, C-401/09 P, EU:C:2011:370, bod 49 a citovanú judikatúru).

- 78 Pokiaľ ide o nesprávne posúdenie, ktorého sa Všeobecný súd dopustil pri právnej kvalifikácii skutkového stavu, treba uviesť, že je pravda, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že žalobca si môže za určitých okolností zachovať záujem domáhať sa zrušenia aktu, ktorý bol v priebehu konania zrušený, s cieľom dosiahnuť, aby autor napadnutého aktu v budúcnosti urobil náležité zmeny a zabránil tak nebezpečenstvu, že sa bude opakovať protiprávny stav, ktorý napadnutý akt údajne obsahuje (rozsudok zo 6. septembra 2018, Bank Mellat/Rada, C-430/16 P, EU:C:2018:668, bod 64).
- 79 Prípadné zachovanie takéhoto záujmu, aby sa zabránilo tomu, aby inštitúcie opakovali chyby založené na nesprávnom výklade ustanovení práva Únie, však nemôže byť pripustené v situácii, keď žalobcov záujem na konaní nikdy neexistoval.
- 80 Keďže odvolateľky k dátumu podania žaloby o neplatnosť nepreukázali svoj záujem na uplatnení prvých dvoch žalobných dôvodov a keďže tento záujem v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 75 a 76 tohto rozsudku treba posudzovať ku dňu podania žaloby a nemôže sa týkať budúcej a hypotetickej situácie, nemôžu tak odôvodniť takýto záujem uplatnením potreby zabrániť tomu, aby inštitúcie opakovali chyby založené na nesprávnom výklade ustanovenia práva Únie.
- 81 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého vzhľadom na to, že sa prvý a druhý žalobný dôvod žaloby o neplatnosť týkali rozsahu antisubvenčného prešetrovania, treba tieto žalobné dôvody vyhlásiť za prípustné, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie nemôže uspieť. Skutočnosť, že takéto žalobné dôvody sa vo veci samej týkajú skutočností súvisiacich s týmto prešetrovaním, ako sú subvencovanie, ujma alebo príčinná súvislosť, nemôže totiž sama osebe viesť k prípustnosti týchto žalobných dôvodov v situácii, keď odvolateľky nepreukázali záujem na uplatnení uvedených žalobných dôvodov.
- 82 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd s odkazom na judikatúru Súdneho dvora uvedenú v bodoch 75 a 76 tohto rozsudku správne dospel v bode 71 napadnutého rozsudku k záveru, že tieto prvé dva žalobné dôvody žaloby o neplatnosť majú byť zamietnuté ako neprípustné.
- 83 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Všeobecný súd porušil článok 47 Charty, treba pripomenúť, že v súvislosti s ochranou, ktorú priznáva tento článok, cieľom tohto článku nie je zmena systému súdneho preskúmania upraveného v Zmluvách, a najmä pravidiel o prípustnosti žalôb podaných priamo na súd Únie, čo vyplýva aj z vysvetliviek k tomuto článku 47, ktoré sa majú podľa článku 6 ods. 1 tretieho pododseku ZEÚ a článku 52 ods. 7 Charty zohľadniť pri jej výklade (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 97, ako aj citovanú judikatúru).
- 84 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že ochrana, ktorú priznáva článok 47 Charty, nevyžaduje, aby osoba podliehajúca súdnej právomoci mohla bez toho, aby splnila akékoľvek podmienky, podať žalobu o neplatnosť proti legislatívnym aktom Únie priamo na súd Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada (C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 105).
- 85 Za týchto podmienok odvolateľky nemôžu oprávnene tvrdiť, že požiadavka preukázania záujmu na uplatnení žalobného dôvodu neplatnosti porušuje ich právo na účinný prostriedok nápravy zakotvené v článku 47 Charty.
- 86 Pokiaľ ide navyše o tvrdenie, podľa ktorého Všeobecný súd porušil právo odvolateľiek byť vypočutý vyplývajúce z tohto článku Charty, treba konštatovať, že odvolateľky nespochybňujú, že na pojednávaní pred Všeobecným súdom jednotliví vedľajší účastníci konania diskutovali o námietke neprípustnosti

vznesenej Radou týkajúcou sa prvých dvoch žalobných dôvodov žaloby o neplatnosť. Odvolateľky tak nemôžu oprávnene tvrdiť, že Všeobecný súd im neumožnil diskutovať o všetkých právnych aspektoch, ktoré boli rozhodujúce pre výsledok konania, ani predložiť dôkazy potrebné na podporu ich stanoviska.

- 87 Po tretie, čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého z hľadiska judikatúry vyplývajúcej z rozsudku z 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), záver Všeobecného súdu bráni odvolateľkám obrátiť sa na súd, ak ich záujem na uplatnení prvého a druhého žalobného dôvodu vznikol po uplynutí lehoty dvoch mesiacov stanovenej v článku 263 šiesteho odseku ZFEÚ, stačí uviesť, že v takomto prípade predmetná judikatúra v zásade nepredstavuje prekážku tomu, aby mohli uplatniť takéto žalobné dôvody pred vnútroštátnym súdom.
- 88 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že jediný odvolací dôvod, ako aj odvolanie je potrebné v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

- 89 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.
- 90 Článok 138 ods. 1 tohto nariadenia uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 91 Keďže Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co., ako aj Csi Solar Power nemali vo svojom hlavnom odvolaní úspech a Rada aj Komisia ich navrhli zaviazat' na náhradu trov konania, je opodstatnené, aby bola týmto spoločnostiam uložená povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace s uvedeným odvolaním.
- 92 Podľa článku 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, Komisia, ktorá vstúpila do konania o hlavnom odvolaní ako vedľajší účastník, znáša svoje vlastné trovy konania.
- 93 Keďže Komisia nemala vo svojom vzájomnom odvolaní úspech a Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co., ako aj Csi Solar Power ju navrhli zaviazat' na náhradu trov konania, je opodstatnené, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.
- 94 Podľa článku 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, Rada, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. Odvolania sa zamietajú.

2. Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd a CSI Solar Power Group Co. Ltd majú povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace s hlavným odvolaním.

3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s hlavným odvolaním.

4. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.

5. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.

Podpisy